

Fragments – obligace zvláštní část

D 19,1,11,5 Ulpianus ve 32. knize komentářů k Ediktu:

Domníval-li se kdo, že koupil pannu, když koupil ženu a prodavač věda, že se mylí, připustil prodej, *actio redhibitoria* (na zrušení trhu) nemá v tomto případě místo, avšak přísluší *actio empti* na neplatnost trhu a po vrácení kupní ceny necht' je vydána žena.

D 18,1,1,1 Paulus ve 33. knize komentářů k Ediktu:

Zda i dnes můžeme hovořit o kupní smlouvě bez peněz, je sporné: například pokud ti dám tógu za tuniku. Sabinus a Cassius se domnívají, že je to koupě, Nerva a Proculus to považují za výměnu (směnu – pozn. LM). Přesto však názor Nervův a Proculův je správnější, neboť tak jako existuje rozdíl mezi prodejem a koupí, mezi kupujícím a prodávajícím, tak i mezi kupní cenou a zbožím. U výměny není možné určit, kdo je kupec a kdo prodávající.

D 17,1,15 Paulus ve druhé knize komentářů k Sabinovi:

Vyzval jsem tě, abys mi koupil pozemek, a pak jsem napsal, abys jej nekupoval. Ty jsi dříve, než ses dozvěděl, že jsem koupil zakázal, pozemek koupil a já ti budu zavázán z příkazní smlouvy, aby nevznikla škoda tomu, kdo s realizací smlouvy začal.

D 13,6,5,14 Ulpianus v 28. knize k Ediktu:

Požádal jsi mě, abych ti připravil slavnostní stůl, a dal ti k použití stříbrný příbor. Já jsem tak učinil. Druhého dne jsi mě požádal, abych tak učinil i následující den. Protože jsem nemohl stříbro odnést pohodlně domů, nechal jsem jej u tebe, a ono zaniklo. Jakou žalobu je možno použít a kdo nese odpovědnost za nebezpečí? Ohledně nebezpečí píše Labeo, že velmi záleží na tom, zda jsem obstaral strážce nebo ne. Jestliže jsem strážce obstaral, nesu nebezpečí já, jestliže ne, potom ten, u koho se stříbro nacházelo. Já se domnívám, že je možno použít *actio commodati* a za custodii bude odpovídat ten, kdo má věc u sebe, pokud není výslovně dohodnuto něco jiného.